

Agulla Dels Tres Ponts. Aresta Idíl·lica (V/Ae, 155 m)

Primera ascensió:

L. Garcia, D. Hita, E.G. Palma
i A.G. Picazo (març de 2001)

Material:

8 cintes exprés i un estrep

Actituds com la descoberta, la solitud i el plaer de la contemplació són un gest natural a Sant Honorat. Un petit món de conglomerat que conforma un paisatge únic, farcit de singularitats i capricis geològics, com ara la sorprenent Agulla dels Tres Ponts, que talment una enorme volta gaudiniana ens trasllada a la més surrealista i secreta de totes les catedrals. L'Aresta Idíl·lica és la via que ens mena al cim de l'agulla i de retruc ens permet gaudir de l'extraordinari ràpel volat de més de 40 metres que ens desca al centre d'aquest deliciós i secret racó. L'escalada, sobre roca un xic discreta, però molt més sòlida del que podríem pensar a priori, ens ofereix alguns passatges interessants, obligant-nos a escalar amb la delicadesa i discreció del qui vol passar desapercebut.

- Via: Aresta Idíl·lica
- Zona: Sant Honorat
- Dificultat: V/Ae (MD)
- Dificultat obligada: V/Ae
- Grau d'exposició: Mitjà/baix
- Grau de compromís: Baix
- Llargària: 155 metres
- Equipament: Via equipada
- Material: 10 cintes exprés i un estrep
- Orientació: Sud-oest
- Valoració:***

Aproximació:

Un cop a Peramola seguim l'Avinguda del Roser i ens desviem cap a la dreta (Carretera de Cortiuda). Seguim per la pista, primer asfaltada i després no, però amb molt bon estat. Al cap d'uns quatre quilòmetres, tot just havent passat un revolt prenem un trencall a la dreta que arriba a un mas. Aparquem una mica abans per no molestar i continuem a peu seguint unes marques blaves i grogues. Anirem per un corriol que va a sortir a una pista. Seguim a la dreta i arribarem a la vessant oest de la Mola del Corb. Quan les marques continuen cap a la dreta (sud) nosaltres anem en direcció contrària, seguint un corriol que ens portarà fins al Coll de Mu. Des d'aquest punt ens endinsem a les Moles, seguint un corriol evident fins que arribem al peu de l'Agulla dels Tres Ponts.

L1(Ae/V)

La R-0 es troba sobre un ressalt al qual accedim per la seva esquerra amb una fàcil grimpada. Un cop a la reunió hem de fer un primer pas d'Ae per poder pujar sobre un llavi. Si pugem a últims trobarem un molt bon forat que ens permetrà passar al llavi fàcilment. Flanquegem lleugerament a la dreta i continuem recte amunt uns pocs metres per una secció vertical. Tornem a anar cap a l'esquerra, ara ja per terreny més ajagut i seguim amunt fàcilment fins la reunió. 15 metres.

L2(IV+)

Iniciem el llarg en diagonal a la dreta, buscant sempre el pas més fàcil fins la primera expansió. Aleshores escalem en tendència a l'esquerra i seguim recte amunt. Als trams fàcils les assegurances estan distanciades, per tant, tot i que no sigui difícil, haurem de parar compte amb la roca, que com en tota la via, no és 100% fiable. 30 metres.

L3(IV)

Sortim de la reunió per terreny fàcil i de seguida arribem al cim del primer esperó; muntem la reunió a una savina. Un cop recuperat al company podem fer el canvi de reunió caminant. Aquesta es troba en un llavi just sota una marcada fissura que haurem d'escalar a la següent tirada. 30 metres + 40 de canvi de reunió.

L4(V/Ae)

Sortim de la reunió i enfilem la placa que hi ha a la dreta. Pugem recte i de seguida ens decantem cap a l'esquerra, per introduir-nos al diedre. Un cop al diedre l'escalada és molt bonica i la roca prou franca. Anirem progressant en lliure fins que la paret extraploma. Comencem ara una curta secció d'artificial amb passos llargs. Des de la darrera expansió continuem en lliure flanquejant un parell de metres a l'esquerra i després tirant recte amunt a caçar un espit. Un cop xapada l'expansió seguim amunt un parell de metres i flanquegem a la dreta per arribar a la reunió. 25 metres.

L5(Ae/V)

Només sortir de la reunió fem un parell de passos d'artificial que ens permeten situar-nos sobre una petita lleixa. Tirem un pèl a la dreta i encarem una placa molt vertical, però molt ben protegida i especialment bonica d'escalar. Un cop superada seguim fent una diagonal a l'esquerra i després més o menys recte fins la reunió. 30 metres.

L6(IV)

Aquesta tirada es pot ajuntar amb l'anterior. Superem un parell de metres drets amb roca dubtosa. Un cop escalats trobarem (si ens hi fixem) un clau. Seguim sense més preocupacions que no llençar massa pedres fins al cim i muntem la reunió a una savina. 15 metres.

Descens:

Fem un primer curt ràpel sobre una savina (porteu algun cordino per reforçar) pel vessant oest que ens mena al cim d'una de les "potes" dels tres ponts. Trobarem una instal·lació de ràpel que ens permet descendir per la vessant nord, uns primers metres per una mena de diedre i després amb uns 45 metres volats força espectacular fins al terra. Des d'aquest punt haurem de descendir per una mena de barranc en direcció sud i amb algun punt bastant embrossat fins al peu de via (2 o 3 ràpels durant el descens depenent el que desgrimpem).

El que més m'ha agradat:

- Espectacular ràpel volat.
- La quarta tirada és especialment bonica.
- Ben equipada.
- Entorn únic i tranquil.

El que no m'ha agradat tant:

- Descens amb algun tram una mica agònic degut a la vegetació (potser per l'hivern tant plujós que hem tingut).

Tot i que la roca en general és força acceptable i permet una progressió fluida, ens trobem en una via on NO tot el rocam és a prova de bomba, per tant hem de ser conscients del tipus d'escalada al qual ens enfrontem.